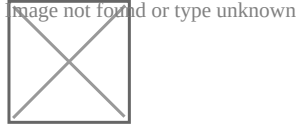

Νέα έκδοση με Ομιλίες του μακαριστού Γέρ. Γεωργίου Καψάνη

/ [Πεμπτουσία](#)

Ένα ιδιαίτερα ψυχωφέλιμο βιβλίο κυκλοφόρησε πρόσφατα από την Ι.Μ. Οσίου Γρηγορίου Αγ. Όρους. Περιλαμβάνει ομιλίες του μακαριστού Γέροντα Γεωργίου (Καψάνη), Προηγούμενου της Μονής, σε Δεσποτικές και Θεομητορικές εορτές, οι οποίες συντέθηκαν μεταξύ των ετών 1981-1991. Το έργο τιμάται με 6€ για μαλακό εξώφυλλο και 8€ για σκληρό εξώφυλλο, ενώ υπάρχει έκπτωση για χονδρική για βιβλιοπωλεία 30% και για Ιερές Μονές 20%.

† ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ
ΚΑΘΗΓΟΥΜΕΝΟΥ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΟΣΙΟΥ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ
ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ

ΟΜΙΛΙΕΣ
ΣΕ ΑΚΙΝΗΤΕΣ ΔΕΣΠΟΤΙΚΕΣ
ΚΑΙ ΘΕΟΜΗΤΟΡΙΚΕΣ ΕΟΡΤΕΣ
(ΤΩΝ ΕΤΩΝ 1981-1991)

Α

ΕΚΔΟΣΙΣ
ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΟΣΙΟΥ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ
2015

Το βιβλίο διατίθεται κεντρικά από την Ιερά Μονή, στη διεύθυνση:

ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΟΣΙΟΥ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ,

63087, ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ.

τηλ. 6944508555, 6977216239, 6981635024.

Για το πνευματικό περιεχόμενο της έκδοσης είναι αρκούντως εύγλωττος ο Πρόλογός της, τον οποίο παραθέτουμε αυτούσιο:

Η πνευματική κληρονομιά και παρακαταθήκη που άφησε στην Ιερά Μονή μας ο μακαριστός Καθηγού-μενος και Γέροντάς μας, Αρχιμανδρίτης Γεώργιος, είναι μεγάλη και πολύτιμη. Ένα μέρος αυτής της κληρονομιάς είναι το ομιλητικό του έργο. Συνέγρα-ψε βεβαίως και εξεφώνησε ομιλίες για θέματα μεγά-λα, τις οποίες ο ίδιος είχε φροντίσει να δημοσιεύσει προς στηριγμόν του λαού του Θεού. Όμως, μερικές εκατοντάδες ομιλίες του στην Τράπεζα της Μονής και άλλες τόσες στις ιδιαίτερες συνάξεις της Αδελ-φότητος, είναι επίσης πολύτιμες.

Πρόθεσίς μας είναι να δημοσιεύσουμε όλες τις ο-μιλίες του, αλλά αυτό χρειάζεται χρόνο. Προς το πα-ρόν προσφέρουμε τις ομιλίες του σε ακίνητες δεσποτικές και σε θεομητορικές εορτές της δεκαετίας 1981-1991.

Θελήσαμε να τον τιμήσουμε κατά το ετήσιο μνη-μόσυνό του με την έκδοσι ωρισμένων ομιλιών του στην Τράπεζα της Μονής. Πιστεύουμε ότι με την δημοσίευσί τους ο πιστός λαός θα ωφεληθή, όπως ωφελούμεθα και εμείς καθώς τις ακούμε ή τις διαβά-ζουμε πάλι. Ο λόγος του ήταν από το περίσσευμα της καθαρής του καρδιάς, καρπός της Χριστοκεντρικής ζωής του. Επειδή αγάπησε ολόψυχα την Εκκλησία, γι' αυτό πολύ συχνά μιλούσε γι' Αυτήν. Χαιρόταν πολύ, όταν έβλεπε τον λαό του Θεού συναγμένο εν τη Εκκλη-σία κατά τις λατρευτικές της συνάξεις, το σώμα της Εκκλησίας γύρω από την κεφαλή Της, τον Χριστό. Αυτό ήταν εκείνο που τον παρακινούσε να απευθύνη λόγους οικοδομής προς τους Χριστιανούς. Εξέ-φραζε έτσι την αγάπη του προς τον Χριστό και τους εν Χριστώ αδελφούς του.

Στις ομιλίες του αυτές χρησιμοποιούσε λόγο απλό, κατανοητό από όλους. Έπαιρνε αφορμή από το ευ-αγγελικό ανάγνωσμα της ημέρας, από την υπόθεσι της εορτής ή από το αγιοπατερικό ανάγνωσμα στην Τράπεζα και έκανε απαραίτητες θεολογικές και πνευματικές αναφορές. Ο λόγος του δεν είχε δομή ακαδημαϊκής ομιλίας, όπως σε ομιλίες του σε ειδικά θέματα και ακροατήρια, αλλά ήταν αποστολικός-αλειευτικός, στην ουσία του ποιμαντικός όπως πάντο-τε, και απέβλεπε στην σωτηρία όσων μοναχών και λαϊκών προσκυνητών τον ακούγαμε. Την διαπίστωσι αυτή κάνει και ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ναυπάκτου κ. Ιερόθεος σε πρόσφατη ομιλία του για τον Γέροντα: «Εδώ σε αυτήν την τράπεζα ακούστηκε μεγάλη, υψηλή θεολογία... ακούστηκε υψηλός λόγος θεολογικός. Σε κάθε σύναξη,

σε κάθε ομιλία, σε κά-θε πανήγυρη, πέρα από τις αναγνώσεις των αγίων Πατέρων, ακούσατε θεολογία υψηλή όχι από απόψεως διανοητικής, αλλά από απόψεως χαρισματι-κής, γιατί ο μακαριστός Γέροντας είχε μεγάλο χάρι-σμα με πάρα πολύ ωραίο τρόπο να παρουσιάζει την βιωματική εμπειρία της Ορθοδόξου Εκκλησίας».

Σε όλο το ομιλητικό έργο του Γέροντος, αλλά και στο ανά χείρας, διαπιστώνει κανείς ότι στην βάση του υπάρχει η αγιοπατερική θεολογία. Κάθε λόγος του, ακόμη και για τα πιο μικρά θέματα, ήταν θεολογι-κός. Ό,τι έλεγε το στήριζε θεολογικά. Όχι μόνο στα θεολογικά του έργα, αλλά και στις ποιμαντικές του ομιλίες ήτο «επόμενος τοις αγίοις Πατράσι».

Ο λόγος του ήταν Χριστοκεντρικός. Βοηθούσε τον ακροατή να αγαπήσει τον Χριστό, να επιθυμήσει την άσκησι, να θυσιάσει τον εγωισμό του, να δείξει αγάπη, να κάνει το θέλημα του Θεού, να ενωθή με τον Θεό.

Ο Γέροντας δεν έπαυε να τονίζει την αλήθεια ότι σκοπός της ζωής του ανθρώπου είναι η θέωσις και ότι η θέωσις είναι δυνατή μόνο μέσα στην Ορθόδοξο Εκκλησία. Με αφορμή τα εορτολογικά γεγονότα, τα όποια εσχολίαζε, ετόνιζε την ανάγκη να παραμένει κανείς στην Εκκλησία, ενωμένος με τον Θεάνθρωπο Κύριο, την Παναγία Μητέρα Του, τους αγίους Απο-στόλους και τους Αγίους όλων των αιώνων.

Ο Γέροντας Γεώργιος ήταν βαθύς γνώστης της ανθρώπινης ψυχής. Εγνώριζε την «βαθεία καρδιά» του ανθρώπου και από τον προσωπικό του αγώνα και από την εμπειρία του ως πνευματικός χιλιάδων ψυχών. Την εγνώριζε όμως κυρίως από τον φωτισμό του Αγίου Πνεύματος. Όταν ωμιλούσε, απέβλεπε σε αυτήν την βαθεία καρδιά. Ακόμη και οι αναφορές του σε τρέχοντα ζητήματα, κοινωνικά προβλήματα, εκκλησιαστικά θέματα κ.ά., στόχευαν στην κατά Θε-όν προκοπή του έσω ανθρώπου. Ετόνιζε πολύ την αξία της ελευθερίας, την οποία πρέπει να αξιοποιή ο άνθρωπος και να προσφέρεται ελεύθερα και αγαπητικά στον Θεό. Ο προσωπικός σταυρός, η μετάνοια, η άσκησις, η υπομονή και όλες οι αρετές είναι θέματα που δεσπόζουν στις ομιλίες του Γέροντος.

Η ταπείνωσις του Χριστού, η οποία εναργέστατα φαίνεται και κατ' εξοχήν τονίζεται στην υμνολογία των δεσποτικών εορτών, οι οποίες δείχνουν το ύψος και το βάθος της θείας αγάπης, αποτελεί για τον Γέ-ροντα το κίνητρο για να παροτρύνει τους ακροατάς του σε αυτήν την υψοποιό και θεοποιό αρετή.

Είχε λεπτή και πνευματική αίσθησι των ευαγγελι-κών διηγήσεων και των εορτολογικών γεγονότων που σχολίαζε. Όλα τα έβλεπε ως έκφρασι της απείρου αγάπης του σαρκωθέντος Θεού και της Χάριτος του Παναγίου Πνεύματος στον άνθρωπο.

Ο Γέροντας αγαπούσε επίσης απεριόριστα την Παναγία. Αυτό ζωγραφίζεται έντονα στις ομιλίες του στις Θεομητορικές εορτές. Τόνιζε ιδιαίτερα τον ρόλο της Κυρίας Θεοτόκου στην ενανθρώπησι του Λόγου, στην σωτηρία μας, στην άσκησι της κατά Χριστόν ζωής. Πολύ χαρακτηριστικά αναφερόταν στους εγ-κωμιαστικούς λόγους του αγίου Γρηγορίου του Παλαμά και του αγίου Νικοδήμου του Αγιορείτου στο πρόσωπο της Θεοτόκου και έπαιρνε αφορμές για να κάνη τους δικούς του σχολιασμούς.

Όταν ωμιλούσε, είχε συναίσθησι και των προβλη-μάτων των ανθρώπων. Αναφερόταν σε αυτά με σκοπό να βρουν οι άνθρωποι παρηγοριά, να στηριχθούν στην πίστι και να τα αντιμετωπίσουν με προοπτική την σωτηρία. Στις ομιλίες του δεν ξεχνούσε τους προσκυνητάς που ήσαν παρόντες και τον άκουγαν. Ο λόγος του απέβλεπε και στην δική τους ωφέλεια.

Πιστεύουμε ότι η ψυχή του Γέροντος θα αναπαύ-εται με την παρούσα έκδοσι. Ζητούμε την ευχή του.

Ο Καθηγούμενος της Ιεράς Μονής Οσίου Γρηγορίου Αγίου Όρους

Αρχιμανδρίτης Χριστοφόρος

Αγία Πεντηκοστή 2015